

Опівдні світ, і світло до ріки,
І далі, до заріччя, і ще далі,
Де вертольоти, наче вітряки,
І вітряки, подібні до радарів.

Опівдні світ, урочо до ріки
Течуть гаї з байраків та урочищ.
Дивлюся проти сонця з-під руки,
Мов виглядаю Хортицю на очі.

Опівдні світ, я серцем до ріки,
До берегів, освячених залізом.
Як материнський образ дорогий —
Мені земля і сонця схід над лісом.

Опівдні світ, дорога до ріки
І подорожників осіннє колосіння.
Сьогодні, як і вчора, у віки
Стоїть земля, Дніпро тече всесильно.

Опівдні світ.

1976

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.